

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Είς τὸ Φάληρον εἶχον κατέλθει προχθές ὄλαι αἱ Ἀθηναί, μαζί με ὄλαι τὰ λοιπὰ θεατρὰ των, χάριν τῆς φιλανθρωπικῆς παραστάσεως. Εἰς τὰς Ἀθήνας εἶχον ἀπουσίου μόνον τὴν Λατρεία τοῦ Συντάγματος, ὀκτώ σκύλοι, τρεῖς ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, τὰ κηρία καὶ τὰ παρήγυρα τῆς Γαλλικῆς παρουσίας, οἱ βράτραχοι τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ οἱ κοῖδοι τοῦ Θεατρικοῦ τῶν Ὀλυμπίων.

Εἰς τὴν ὠραίαν παραλίαν τοῦ Φαλήρου ἦσαν δύο θαλάσσαι μία ἐκ τοῦ διαυγεστάτου ἀλμυροῦ ὕδατος καὶ μία ἐκ πλάθους παντοῖου ποικίλου, μυροδόλου, φιλομούτου, ἀπλῆτως φωτιζομένου ἐκ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός. Μεταξὺ τῆς δευτέρας ταύτης θαλάσσης διεκρίνοντό τινὰ ἀντικείμενα. Ἐν τούτοις ὁ φίλτατος Πατριστασιάρχης καὶ ὁ διπλοῦς καρδινάλιος πῖλος τοῦ ἡτὸ ὡς ὁ κῶνος τοῦ ὄρου τῆς Τενερίφης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ. Παρέκει ἐφαίνετο αἵματῆρ ἀντανάκλασις ἦτο τὸ ἐρυθρὸν ὑποκάμισον τοῦ Σταμούλη. Πού καὶ πού δὲ τὰ κύματα τοῦ πλήθους ἐξέσπων καὶ ἐθραύοντο ἐπὶ ὑφάλου κρυπτομένης ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν, ἀναφανισμένης μόνον ἀφοῦ παρήρηχοτο τὸ πλῆθος ἢ ὑφαλος ἦτο ὁ Ρούκης. Οἱ περιπατοῦντες ἐνίοτε ἠσθάνοντο ὑπὸ τὰ σκέλη διερχόμενον κάτι τι καὶ ὕψωνον τὰς ῥάβδους νομίζοντες ὅτι ἦτο σκύλος ἄλλ' αἱ ῥάβδοι κατέπιπτον καὶ αἱ κεφαλαὶ προσέκλινον μετὰ σεβασμοῦ, ἅμα ὡς κύπτοντες ἔβλεπον ὅτι τὸ κάτι τι ἐκεῖνο, ἦτο ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν.

Ἀφοῦ διὰ τοῦ καθαροῦ ἀέρος καθῶς ἐκαθάρισε τὸν πνεύμονά του ἀπὸ τὴν δωματικὴν ἢ παρεδρομημαρχικὴν σκόνην τῶν Ἀθηνῶν, ἀφοῦ ἐθάρμασε τὰς αἰώρας καὶ τὰ ξύλινα ἄλογα, ἔδραμεν μετ' ὀρέξεως εἰς τὸ δεῖπνον. Ἄλλ' εὐτυχῆς μόνον ἦσαν ὅσοι μετέβησαν εἰς τὴν χαριστάτην ἐπαυλίην τοῦ κ. Κεχαγιά ἄπου ἢ φιλοκαλία τοῦ ἀξιολόγου κ. Σάββα Κέντρου, διευθυντοῦ τοῦ Μεγάλου Ξενοδοχείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἴδρως τὸ ὠραιότερον καὶ τὸ λαμπρότερον τῶν ὑπαρχόντων εὐρωπαϊκῶν ἐστιατορίων μόνον ἐκεῖ δύναται τις ἀντὶ ἐλαχίστης σχετικῆς δαπάνης νὰ εὐφρανθῇ τρώγων γεύμα ἀφθόνον, πλούσιον ἐκλεκτῶν προπαρασκευασμένων κατὰ τοῦ κανόνα τῆς ἐντελεστέρης μαγειρικῆς, ἔχων δυνάμη περιποιήσιν πρόθυμον, ὑπηρεσίαν ταχυτάτην καὶ εὐγένειαν τρόπων ἀπαράμιλλον. Τὸ ἐστιατόριον τοῦ κ. Σάββα εἶνε ὀπτικῆ ἀπάτη νομίζεις ὅτι ἀπέχει τῶν Ἀθηνῶν ἐν τέταρτον, ἀπεναντίας ἀπέχει πολλὰς λεύγας διότι κεῖται εἰς τὸ κέντρον τῶν Παρισίων διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης του λέγεται Κέντρος, καὶ ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ ὅσον ὀκτώ Τρικοῦσαι καὶ ἐννεήκοντα ἑξ Κουμουνοῦροι.

Ὅσοι δὲ στοχεῖ πλανηθέντες περιέπεσαν εἰς τὰς Σούρτες τῶν κερὰ τὴν παραλίαν Ξενοδοχείων μὲν ἡδυνήθησαν νὰ νηθευθῶσιν ἡμιθάνεις, ἀφοῦ ἐφαγὰν πακούστια ψητὰ με πατάταις, ψάρια ξύλινα τηγανισμένα με λάδι μουσούνας, πιλάφι με κόλλα καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐν τῶν θυμάτων τούτων,

ἔπορευον εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Ἀρροδίτης καὶ ἀφοῦ εἶδον τοῦ κενδοῦ ὑπὸ τῶν ἰτινῆς ἐπὶ τῆς τέταρτα τῆς ἡμέρας ἔκρινον κατεβασίνας καὶ τὸν ἐπόρευαν με πλῆθος ὀληνηριῶν παρουσιάζοντες ἐπ' αὐτὸν λογαριασμὸν καταχθέντα ὑπὸ Δελοῦδα ἀνέκραζεν ἀετλῆ.

Ἡ Ἀθῆναι ἢ Ἀρροδίτη τῶν Μι-δίσκου
Μετὰ τὸ φαγητὸν ἔλαθε, τὸ πνευματικὸν δεῖπνον τοῦ κ. Κέντρου, τὸ ἠσθητικὸν ἀνεκτικώτατον, κοσμομὲ ἀπὸ Ζουφοῦ, τὸ κάμαρον ἀπὸ Μουσεῦ, καὶ τὴν πελάχι ἀπὸ Ἀρμὰν καὶ ἄλλα ἄλλα ἀπὸ τῶν ἰσπανικῶν κλπ. κλπ.

Μετὰ τὸ πνευματικὸν δεῖπνον τὸ πλῆθος ἤρχισε ν' ἀπέρχεται, ἀλλ' ἔπειτα ἔλασε πολλοὶ, ὥστε ὁ σιδηρόδρομος ἀκόμη μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης μεταφέρει, οἱ δὲ ἀπομεινοντες εἰσέτι τηλεγραφοῦσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ στείλῃ κάρρα καὶ ἀμάξας. Πολλοὶ ἀπελπισθέντες μετέβησαν πεζοὶ μέχρι τοῦ πάλαιου Φαλήρου καὶ ἐκεῖθεν ἦλθον εἰς Ἀθήνας διὰ τῶν σωλῆνων τῶν λουτρῶν τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἐν τῷ δ' ἐγγύοντι ταύτῃ Φάληρον, πλοῖα καὶ ἐρημία ἐβάσιλευ κατὰ τὸν ἑκτόν. Ἐπὶ τοῦ ἀπάλλωνος δύο Κουλουριζίδες ἀνέμεινον εἰς μάτην κανίνα βακοςυλλέκτην ἢ καμμίαν ἐπαίτιδα. Ἡ Ἀθῆναι ὄρυστο εἰς τὸ ἄντρον τῆς καὶ εἰς τὰς Μούσας ἐθνησκον ὡς ψυχορραγήματα οἱ μαρτίες. Ἐξώθεν τῆς ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπικῶν καμπόσα φαντάσματα καὶ κάμποσοι Αἰγύπτιοι ἠκροάζοντο τὰς δοκιμὰς τοῦ Μαισέως, ἀναμεινοντες σωτηρίαν ἐξ αὐτοῦ. Ἡ Αἴγυπτος δίδει καὶ πῦρναι τὴν εἰς τὴν πολιτικὴν ὄσιν καὶ εἰς τὰ θεάτρα. Ἐν τὰ τοῦ Φαραῶ τῆς Ἀθῆναι τὴν ἔρχεται ὁ Μαισέως ἀλλ' ἔρχεται πολὺ ἀργά, διότι ἡ σφαγὴ ἐγένετο καὶ ἐν τῇ γῆ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῶν Ὀλυμπίων καὶ φοβούμεθα μὴ δριγίζομενος διὰ τοῦτο ἐπιβάλλῃ ἡμεῖν καμμίαν νίαν πλῆγην, ἢν ἐλησμένης νὰ ἐπιβάλλῃ ἄλλοτε εἰς τὸν Φαραῶ.

Συμπληρούμεν ἐνταῦθα καὶ μίαν ἀτεκνῆ σιδήσιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δεστίου. Ἐν αὐτῷ γράφεται ὅτι τὸ πῶμα τοῦ εἰς τὸν περιβολὸν τῆς ἐκθέσεως εὐρεθέντος ὄνου ἐρρίφθη κακοθύλω. Ἡ ἀστυνομία δὲν ἔχει καλὰς πληροφορίες ἀνάμεθα νὰ τὴν βεβαιώσωμεν με τὸν θετικώτερον τρέποντα ὁ ἀτυχῆς ἐκεῖνος ὄνος γεννηθεῖς ἐν μηνὶ Μαῦο ἦτο μελομανὴς εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν. Ἐκκισθείς ἐκ τῆς φωνῆς τῆς ὑψιφάνου κ. Στεφανίτη ψαλλούσης τὴν Ἰπποδάμειαν φασίθεον ἐκ τοῦ ἀγροῦ ὅπου ἔβοσκεν ἀλλὰ μὴ ἔχων χρέματα νὰ πληρώσῃ τὸ εἰσιτήριον ἔπυε, εἰσελήθη, κτυοκτόνησεν ἐξ ἀπεισοῖας.

